

очитъ ѝ — това сж свѣткавицитъ, а ударътъ отъ грамаднитъ ѝ крила, които широко размахва — това сж гърмотевицитъ.

Дотукъ ние разгледахме нѣколко въпроса отъ областта на астрономията. За да не стане мѣчно и на геологията, ще кажемъ нѣколко думи и за тълкуванията, които дивакътъ дава за земетрѣситъ.

Да се поразговоримъ съ туземца въ Полинезия. Той ще ни каже, че има единъ великанъ на име *Mayu*, който лежи на гърба си и държи земята. Понѣкога му става недуобно това лежане и, шомъ пожелае да заеме по-удобно положение, той размърдва заедно съ себе си и земята. Тогава тя се раздруска и настѫпва земетрѣсъ. Туземцитъ пѣкъ въ Камчатка вѣрватъ, че има единъ богъ на земетрѣса съ име *Tuилъ*. Той е голѣмъ ловецъ и се вози подъ земята въ шейна, въ която сж впрегнати грамадни кучета.

Земетрѣсътъ, обаче, не се причинява отъ шейната, както това бихте помислили на прѣвъ погледъ. Бедата е другаде. Когато кучетата искатъ да изтѣрсятъ снѣга отъ тѣлото си или да прогонятъ бѣлхитъ си, които ги беспокоятъ, тѣ разтрѣсватъ тѣлото си тѣй силно, че земята почва да се друса.

Колкото и наивни да ни се виждатъ тия обяснения, колкото далечъ да стоятъ отъ науката, за дивака тѣ сж достатъчни, за да задоволятъ неговото любопитство. Това е неговата наука. Съ тая наука той ще живѣе дотогава, докато истинската наука не го засене и не му разкрие тайнитъ въ природата. Тия тайни за днешния образованъ човѣкъ дѣлго време сж били забулени съ мѣглата на невежеството.

